GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2025 m. liepos 10 d.[1]

Byla C-229/24 [Bränneliusi][i]

TK,
OP
prieš
Riksåklagaren

(*Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas, Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Bendroji finansinių paslaugų rinka – Reglamentas (ES) Nr. 596/2014 – Piktnaudžiavimas rinka – 7 straipsnio 1 dalies a punktas – Sąvoka „viešai neatskleista informacija“ – Informacija, kuri nėra atskleista viešai – 17 straipsnis – Emitento atskleista viešai neatskleista informacija – Perkančiosios organizacijos sprendimas neskirti viešojo pirkimo sutarties – Konkurso dalyvių informavimas elektroniniu paštu – Išankstinis konkurse dalyvaujančios įmonės akcijų pardavimas – Prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija – Viešai neatskleista informacija – Informacijos atskleidimas“

I. Įvadas

1. *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas, Švedija) turi priimti sprendimą dėl kasacinių skundų, kuriuos pateikė du asmenys, pirmojoje ir apeliacinėje instancijose pripažinti kaltais dėl finansinių priemonių, dėl kurių jie buvo kaltinami turėję viešai neatskleistos informacijos, pardavimo Švedijos vertybinių popierių biržoje.

2. Ši informacija susijusi su savivaldybei pavaldžios perkančiosios organizacijos sprendimu neskirti viešojo pirkimo sutarties biržinei bendrovei. Prieš pat šiai bendrovei paskelbiant pranešimą spaudai šiuo klausimu abu minėti asmenys apie tai sužinojo iš perkančiosios organizacijos atsiųsto elektroninio laiško ir pardavė savo akcijas, kad išvengtų nuostolių vertybinių popierių rinkoje. Ginčas pagrindinėje byloje susijęs su klausimu, ar informacija, kuria šie du asmenys pasinaudojo savo naudai, gali būti laikoma viešai neatskleista informacija, atsižvelgiant į tai, kad akcijų pardavimo metu apie sprendimą neskirti sutarties jau buvo pranešta ribotam adresatų ratui.

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[i] Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

3. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikia Teisingumo Teismui du klausimus dėl sąvokos „viešai neatskleista informacija“, pirmiausia dėl kriterijaus, kuriuo remiantis ši informacija neturi būti buvusi „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 [2] 7 straipsnio 1 dalies a punktą, išaiškinimo. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs dėl kelių šios sąvokos reikšmės dalių [3]. Vis dėlto jis dar nėra sprendęs dėl aptariamos informacijos viešo neatskleidimo, kaip sąlygos, kad ji būtų laikoma viešai neatskleista informacija; dėl šios sąlygos tikslios reikšmės aktyviai diskutuojama doktrinoje [4]. Pirmiausia kalbama apie klausimą, kokiam asmenų ratui ši informacija turi būti atskleista arba kokiu mastu ir kokiomis sąlygomis ji turi būti prieinama, kad prarastų savo, kaip viešai neatskleistos informacijos, pobūdį.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

1. Reglamentas Nr. 596/2014

4. Reglamento Nr. 596/2014 14, 23, 24 ir 28 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(14) apdairūs investuotojai savo investicinius sprendimus grindžia jau turima informacija, t. y. *ex ante* turima informacija. Todėl klausimą, ar priimdamas investicinį sprendimą apdairus investuotojas būtų linkęs atsižvelgti į tam tikrą informaciją, reikėtų vertinti remiantis *ex ante* turima informacija. Atliekant tokį vertinimą būtina atsižvelgti į tikėtiną informacijos poveikį, turint omenyje visą emitento veiklą, informacijos šaltinio patikimumą ir kitus rinkos veiksnius, kurie gali tam tikromis aplinkybėmis paveikti finansines priemones <…>

<…>

(23) pagrindinis prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija požymis yra nesąžiningas pranašumas, įgytas dėl viešai neatskleistos informacijos ir kenkiantis apie tokią informaciją nežinantiems tretiesiems asmenims, todėl darantis žalą finansų rinkų vientisumui ir investuotojų pasitikėjimui. Taigi prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija draudimas turėtų būti taikomas, kai

[2] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL L 173, 2014, p. 1 ir klaidų ištaisymas OL L 287, 2016, p. 320), iš dalies paskutinį kartą pakeistas 2024 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2024/2809, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2017/1129, (ES) Nr. 596/2014 ir (ES) Nr. 600/2014 siekiant viešąsias kapitalo rinkas Sąjungoje padaryti patrauklesnes įmonėms ir sudaryti palankesnes sąlygas mažosioms bei vidutinėms įmonėms gauti kapitalo (OL L, 2024/2809).

[3] Žr. 2009 m. gruodžio 23 d. Sprendimą *Spector Photo Group ir Van Raemdonck* (C-45/08, EU:C:2009:806), 2011 m. liepos 7 d. Sprendimą *IMC Securities* (C-445/09, EU:C:2011:459), 2012 m. birželio 28 d. Sprendimą *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397), 2015 m. kovo 11 d. Sprendimą *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162) ir 2022 m. kovo 15 d. Sprendimą *Autorité des marchés financiers* (C-302/20, EU:C:2022:190).

[4] Žr., be kita ko, Hansen, J. L., „MAD in a Hurry: The Swift and Promising Adoption of the ES Market Abuse Directive“, *European Business Law Review*, 2004, p. 183 ir paskesni; Gilotta, S., „The Regulation of Outsider Trading in the ES and the US“, *European Company and Financial Law Review*, 2016, p. 631 ir paskesni; Klöhn, L., „Wann ist eine Information öffentlich bekannt i.S.v. Art. 7 MAR?“, *Zeitschrift für das gesamte Handels-und Wirtschaftsrecht*, 2016, p. 707 ir paskesni; Juan y Mateu, F., „La difusión pública de información privilegiada en los mercados de valores“, *Revista de Derecho Mercantil*, 2017, Nr. 304, p. 113 ir paskesni; Hössl-Neumann, M., *Informationsregulierung durch Insiderrecht*, 2020, p. 53 ir paskesni; Hössl-Neumann, M. ir Torggler, U., „Inside Information“, leidinyje Kalls, S., Oppitz, M., Torggler, U. ir Winner, M. (leid.), *ES Market Abuse Regulation*, Elgar, Cheltenham, 2021, p. 55 ir paskesni, taip pat Veil, R., „Insider Dealing“, leidinyje Veil, R. (leid.), *European Capital Markets Law*, Hart Publishing, Oxford, 3-asis leidimas, 2022, 14 punktas, p. 189 ir paskesni.

asmuo, dėl savo veiklos turintis tokios viešai neatskleistos informacijos, nesąžiningai ja pasinaudoja ir pagal ją rinkoje savo arba trečiojo asmens labui, tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro sandorius, įsigydamas ar parduodamas arba bandydamas įsigyti ar parduoti, arba atšaukdamas ar keisdamas pavedimą įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis ta informacija susijusi, arba bandydamas šį pavedimą atšaukti ar keisti. <…>

(24) kai juridinis arba fizinis asmuo, turintis viešai neatskleistos informacijos, savo arba trečiojo asmens labui, tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyja ar parduoda arba bando įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis ta informacija susijusi, turėtų būti preziumuojama, kad tas asmuo ta informacija pasinaudojo. Ta prezumpcija nedaro poveikio teisei į gynybą. Klausimas, ar asmuo pažeidė draudimą ir prekiavo vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija arba bandė prekiauti vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, turėtų būti nagrinėjamas atsižvelgiant į šio reglamento tikslą, kuris yra saugoti finansų rinkų vientisumą ir sustiprinti investuotojų pasitikėjimą, kurie, savo ruožtu, pagrįsti garantijomis, kad investuotojams bus sudarytos vienodos sąlygos ir jie bus apsaugoti nuo netinkamo viešai neatskleistos informacijos panaudojimo;

<…>

(28) tyrimai ir vertinimai, atlikti remiantis viešai prieinamais duomenimis, neturėtų būti laikomi viešai neatskleista informacija, todėl remiantis tokiu tyrimu ar vertinimu įvykdytas sandoris neturėtų būti laikomas prekyba naudojantis viešai neatskleista informacija. Tačiau, pavyzdžiui, ši informacija gali būti laikoma viešai neatskleista informacija, kai rinkoje šios informacijos paskelbimo arba sklaidos pagrįstai tikimasi ir tokiu paskelbimu ar sklaida prisidedama prie finansinių priemonių kainodaros proceso arba informacijoje pateikiama pripažinto rinkos apžvalgininko ar institucijos, kuri gali informuoti apie finansinių priemonių kainas, nuomonė. Todėl tam, kad nustatytų, ar jie vykdytų prekybą remdamiesi viešai neatskleista informacija, rinkos dalyviai turi įvertinti, kiek informacija yra nevieša ir koks poveikis būtų daromas finansinėms priemonėms, jei jie vykdytų prekybą prieš atskleidžiant ar išplatinant informaciją[.]“

5. Šio reglamento 7 straipsnio „Viešai neatskleista informacija“ 1 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Šiame reglamente viešai neatskleista informacija yra:

a) konkretaus pobūdžio informacija, kuri nėra atskleista viešai, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau emitentų arba viena ar daugiau finansinių priemonių ir kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį tų finansinių priemonių kainoms ar su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių kainai;

<…>

4. Pagal 1 dalį informacija, kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį finansinių priemonių, su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotinų sandorių sutarčių ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstų aukcione parduodamų produktų kainoms – tai informacija, kuria sumanus investuotojas būtų linkęs pasinaudoti priimdamas sprendimus dėl investicijų.

<…>“

6. Šio reglamento 8 straipsnyje „Prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija“, be kita ko, įtvirtinta:

„1. Šiame reglamente laikoma, kad prekiaujama vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kai asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir pasinaudoja ta informacija, kad savo ar trečiojo asmens labui tiesiogiai ar netiesiogiai įsigytų ar parduotų finansines priemones, su kuriomis ta informacija yra susijusi. <…>

<…>

4. Šis straipsnis taikomas bet kuriam viešai neatskleistos informacijos turinčiam asmeniui, nes tas asmuo:

a) yra emitento <…> administracinių, valdymo ar priežiūros organų narys;

b) turi emitento <…> kapitalo dalį;

c) turi galimybę susipažinti su informacija vykdydamas profesines ar darbines pareigas; <…>

<…>

Šis straipsnis taip pat taikomas bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris viešai neatskleistą informaciją įgyja kitomis aplinkybėmis nei numatyta pirmoje pastraipoje, jeigu tam asmeniui žinoma ar turėtų būti žinoma, kad tai yra viešai neatskleista informacija.

<…>“

7. Pagal to paties reglamento 14 straipsnio „Draudimas prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir neteisėtai atskleisti viešai neatskleistą informaciją“ a ir c punktus draudžiama „prekiauti ar mėginti prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija“ ir „neteisėtai atskleisti viešai neatskleistą informaciją“.

8. Šio reglamento 17 straipsnio 1 dalis „Viešai neatskleistos informacijos atskleidimas“ suformuluota taip:

„Emitentas nedelsdamas informuoja visuomenę apie viešai neatskleistą informaciją, tiesiogiai susijusią su tuo emitentu.

Emitentas užtikrina, kad viešai neatskleista informacija būtų paskelbta taip, kad visuomenė galėtų greitai ją gauti ir visiškai, teisingai ir laiku įvertinti ir, kai taikoma, taikant [2004 m. gruodžio 15 d.] Europos Parlamento ir Tarybos [direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičiančios Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004, p. 38)] 21 straipsnyje nurodytą oficialiai nustatytą mechanizmą. Emitentas nederina viešai neatskleistos informacijos atskleidimo visuomenei ir savo veiklos rinkodaros. Emitentas savo oficialioje interneto svetainėje skelbia visą viešai neatskleistą informaciją, kurią jis privalo viešai atskleisti, ir bent penkerius metus jos iš ten nepašalina.

Šis straipsnis taikomas emitentams, kurie yra pateikę prašymą ar turi leidimą prekiauti savo finansinėmis priemonėmis valstybės narės reguliuojamoje rinkoje <…>“

9. Šio reglamento 30 straipsnio „Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės“ 1 dalyje nustatyta:

„Nedarant poveikio bet kurioms baudžiamosioms sankcijoms ir nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams pagal 23 straipsnį, valstybės narės vadovaudamosi nacionaliniais teisės aktais įgalioja kompetentingas institucijas imtis atitinkamų administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių ir taikyti jas bent šiems pažeidimams:

a) šio reglamento 14 ir 15 straipsnių <…> pažeidimams <…>“

2. Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1055

10. Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1055[5] 2 straipsnio „Viešai neatskleistos informacijos atskleidimo priemonės“ 1 dalyje, be kita ko nurodyta:

„Emitentai ir apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviai viešai neatskleistą informaciją atskleidžia, naudodamiesi techninėmis priemonėmis, kuriomis užtikrinama, kad:

a) viešai neatskleista informacija būtų skleidžiama:

   i) kuo platesnei visuomenei be jokios diskriminacijos;

   ii) nemokamai;

   iii) tuo pačiu metu visoje Sąjungoje;

<…>“

B. Švedijos teisė

1. TF

11. 1949 m. balandžio 5 d. *Tryckfrihetsförordningen* (1949:105) (1949 m. Konstitucinis įstatymas Nr. 105 dėl spaudos laisvės) (toliau – TF) 2 skyriaus 1 straipsnyje nustatyta:

„Siekiant skatinti saviraiškos laisvę, laisvą ir pliuralistinę informaciją bei laisvą meninę kūrybą kiekvienas asmuo turi teisę susipažinti su viešaisiais dokumentais.“

12. Pagal TF 2 skyriaus 2 straipsnį teisė susipažinti su viešaisiais dokumentais gali būti apribota tik jei tai būtina siekiant apsaugoti tam tikrus viešuosius interesus, kurie jame išvardyti.

13. TF 2 skyriaus 4 straipsnyje nurodyta:

„Dokumentas yra viešas, jeigu jį saugo valdžios institucija ir pagal 9 arba 10 straipsnį laikomas gautu valdžios institucijos arba jos parengtu.“

[5] 2016 m. birželio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 596/2014 nustatomi techniniai įgyvendinimo standartai, susiję su techninėmis viešai neatskleistos informacijos tinkamo viešo atskleidimo ir viešo atskleidimo atidėjimo priemonėmis (OL L 173, 2016, p. 47).

14. Pagal TF 2 skyriaus 10 straipsnį dokumentas laikomas parengtu valdžios institucijos, kai pateikiamas jo adresatui.

2. Įstatymas dėl susipažinimo su informacija ir konfidencialumo

15. Išsamesnės nuostatos dėl nacionalinių valdžios institucijų taikomos tvarkos viešųjų dokumentų atskleidimo klausimais ir teisės susipažinti su tokiais dokumentais apribojimų pateikiamos *Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)* (2009 m. Įstatymas Nr. 400 dėl galimybės visuomenei susipažinti su informacija ir viešųjų dokumentų konfidencialumo) (toliau – Įstatymas dėl susipažinimo su informacija ir konfidencialumo).

16. Šio įstatymo 2 skyriaus 3 straipsnyje įtvirtinta:

„[TF] nuostatos dėl teisės valdžios institucijoje susipažinti su viešaisiais dokumentais prireikus taip pat taikomos akcinių bendrovių, tikrųjų ūkinių bendrijų, ekonominių asociacijų ir fondų, kuriems savivaldybės pagal įstatymus daro lemiamą įtaką, dokumentams. Šio įstatymo tikslais šios bendrovės, bendrijos, asociacijos ir fondai prilyginami valdžios institucijoms.“

17. Šio įstatymo 6 skyriaus 4 straipsnyje nustatyta:

„Privataus asmens prašymu valdžios institucija privalo pateikti jos turimame viešajame dokumente esančią informaciją, jei ši informacija nėra konfidenciali arba jos pateikimas negali trukdyti tinkamam šios institucijos veikimui.“

18. To paties įstatymo 19 skyriaus 3 straipsnio antroje pastraipoje nurodyta, kad, kiek tai susiję su viešojo pirkimo procedūra, informacija, susijusi, be kita ko, su pasiūlymais, negali būti atskleista kitiems asmenims, išskyrus konkurso dalyvius, kol nėra viešai paskelbti visi pasiūlymai, priimtas sprendimas dėl tiekėjo ir pasiūlymo arba užbaigta viešojo pirkimo procedūra.

19. Pagal šio įstatymo 31 skyriaus 16 straipsnį konfidencialumo reikalavimai taikomai informacijai, susijusiai su privataus asmens verslo ar veiklos padėtimi, kai jis palaiko verslo ryšius su valdžios institucija, jei dėl tam tikrų priežasčių galima manyti, kad šis asmuo patirtų žalos dėl informacijos atskleidimo.

3. 2016 m. Įstatymas Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų

20. Pagal *Lagen (2016:1145) om offentlig upphandling* (2016 m. Įstatymas Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų) 12 skyriaus 12 straipsnio pirmos pastraipos pirmą sakinį perkančioji organizacija turi nedelsdama raštu informuoti kandidatus ir konkurso dalyvius apie sprendimus dėl sutarties skyrimo arba preliminariosios sutarties sudarymo.

21. Pagal šio įstatymo 19 skyriaus 7 straipsnio pirmą pastraipą perkančioji organizacija, kuri skyrė sutartį arba sudarė preliminariąją sutartį, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo sutarties skyrimo arba preliminariosios sutarties sudarymo turi paskelbti pranešimą, pateikdama informaciją apie sutarties skyrimo procedūros rezultatus.

4. 2016 m. Įstatymas Nr. 1307 dėl bausmių už piktnaudžiavimą vertybinių popierių rinkoje

22. *Lag (2016:1307) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden* (2016 m. Įstatymas Nr. 1307 dėl bausmių už piktnaudžiavimą vertybinių popierių rinkoje) į Švedijos teisę perkelta Direktyva 2014/57/ES [6].

23. Pagal šio įstatymo 2 skyriaus 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos 1 punktą asmuo, kuris žino viešai neatskleistą informaciją ir pats arba kito asmens naudai įsigyja arba perleidžia su informacija susijusias finansines priemones prekiaudamas vertybinių popierių rinkoje, traukiamas atsakomybėn už prekybą vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija.

III. Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

24. 2018 m. pavasarį *Umeå kommunföretag AB* (toliau – savivaldybės įmonė), pagal Švedijos teisę įsteigta akcinė bendrovė, kurios akcijų paketą valdo *Umeå kommun* (Ulmeo savivaldybė, Švedija), vykdė elektrinių autobusų ir įkrovimo stotelių viešojo pirkimo procedūrą.

25. Pasiūlymus pateikė dvi bendrovės, iš kurių viena buvo pagal Švedijos teisę įsteigta akcinė bendrovė *Hybricon Bus Systems AB* (toliau – *Hybricon*). Dar trys bendrovės išreiškė susidomėjimą aptariamu viešuoju pirkimu, bet joms nebuvo leista pateikti jų pasiūlymus.

26. 2018 m. gegužės 14 d. savivaldybės įmonė priėmė sprendimą skirti sutartį ne *Hybricon*, o kitai konkurse dalyvavusiai bendrovei. Tą pačią dieną 14.34 val. išsiųstame elektroniniame laiške savivaldybės įmonė informavo visas penkias suinteresuotas bendroves apie viešojo pirkimo procedūros rezultatus [7].

27. Šį elektroninį laišką bendrovėje *Hybricon* gavo vykdomasis direktorius, kuris iš esmės buvo atsakingas už ryšius su savivaldybės įmone vykstant aptariamai viešojo pirkimo procedūrai. Netrukus po to jis nusiuntė OP, kasatoriui pagrindinėje byloje, pranešimą, ragindamas jį parduoti turimas *Hybricon* akcijas. OP savo ruožtu perdavė šią informaciją TK, kasatoriui pagrindinėje byloje, kuris taip pat turėjo šios bendrovės akcijų.

28. Taigi 2018 m. gegužės 14 d. 14.37 val. TK pateikė pavedimą Švedijos biržoje parduoti 73 000 *Hybricon* akcijų. Po kelių minučių, 14.40 val., OP taip pat pardavė 31 000 šios bendrovės akcijų.

29. Tą pačią dieną, 15.22val., *Hybricon* paskelbė pranešimą spaudai, kuriame nurodė, kad nelaimėjo konkurso. Po šios informacijos paskelbimo *Hybricon* akcijų kaina biržoje labai nukrito. OP ir TK, savo ruožtu spėję parduoti turėtų šios bendrovės akcijų, sumažino savo nuostolius.

30. Dėl šių sandorių OP ir TK buvo pateikti kaltinimai padarius nusikalstamą veiką – vykdžius prekybą vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija, draudžiamą pagal 2016 m. Įstatymą Nr. 1307 dėl bausmių už piktnaudžiavimą vertybinių popierių rinkoje, ir

[6] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva) (OL L 173, 2014, p. 179).

[7] Iš kasatorių pagrindinėje byloje rašytinių pastabų matyti, kad sprendimas dėl sutarties skyrimo buvo išsiųstas ne tik šioms penkioms bendrovėms, bet ir 22 asmenų, kurie pareiškė susidomėjimą konkursu, bet jame nedalyvavo, elektroninio pašto adresais. Vis dėlto kas yra šie asmenys ir koks buvo jų vaidmuo vykstant minėtai procedūrai, lieka nežinoma. Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimais, nebuvo nustatyta, kad aptariama informacija šiems asmenims tikrai buvo pateikta. Be to, per posėdį nė viena šalis negalėjo patvirtinti, kad sprendimas dėl sutarties skyrimo tuo pačiu laišku buvo išsiųstas dar 22 adresatams.

Tingsrätt (pirmosios instancijos teismas, Švedija) jiems už nusikaltimą – prekybą vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija – skyrė laisvės atėmimo bausmę, jos vykdymą atidedant, ir viešųjų darbų. Iš OP ir TK buvo konfiskuota atitinkamai 51 508 Švedijos kronų [8] (SEK) ir 146 536 SEK [9] vertės turto, atitinkančio nusikalstamu būdu gautas pajamas. *Tingsrätt* (pirmosios instancijos teismas) nurodė, kad informacija apie tai, jog *Hybricon* nelaimėjo konkurso, buvo viešai neatskleista informacija, kadangi buvo konkretaus pobūdžio, tiesiogiai susijusi su šia bendrove ir galėjo turėti poveikį jos akcijų kainai. Pirmosios instancijos teismas laikėsi nuomonės, kad šios informacijos negalima laikyti viešai atskleista prieš *Hybricon* paskelbiant pranešimą spaudai.

31. Gavęs apeliacinį skundą, *Hovrätt* (Apeliacinis teismas, Švedija) padarė tokią pačią išvadą kaip ir *Tingsrätt* (pirmosios instancijos teismas) ir pakeitė pastarojo teismo nuosprendį tik tiek, kad OP ir TK buvo skirta laisvės atėmimo bausmė, jos vykdymą atidedant, ir vietoj viešųjų darbų skirta už 150 dienų mokėtina bauda.

32. OP ir TK pateikė *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas) kasacinius skundus dėl *Hovrätt* (Apeliacinis teismas) sprendimo dėl sutarties skyrimo. Šiuose skunduose jie prašo juos išteisinti, teigdami, kad informacija, susijusi su tuo, kad *Hybricon* nebuvo skirta aptariama sutartis, nustojo būti viešai neatskleista sprendimą dėl sutarties skyrimo priėmusiai institucijai, nagrinėjamu atveju – savivaldybės įmonei, išsiuntus šį sprendimą atitinkamiems adresatams. Taigi jis tapo viešuoju dokumentu, kuriam netaikomi konfidencialumo reikalavimai, pirmiausia dėl to, kad pagal Švedijos teisę jis buvo viešai prieinamas bet kurio suinteresuoto asmens prašymu.

33. *Riksåklagaren* (Švedijos Karalystės prokuroras) prašo palikti galioti *Hovrätt* (Apeliacinis teismas) sprendimą. Iš tikrųjų, jo nuomone, net jei sprendimas dėl sutarties skyrimo tapo viešuoju dokumentu, kai buvo išsiųstas atitinkamiems adresatams, šiam sprendimui vis dar galėjo būti taikomi konfidencialumo reikalavimai. Taigi tai buvo viešai neatskleista informacija tol, kol *Hybricon* paskelbė savo pranešimą spaudai.

34. *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas) pripažino kasatorių skundą priimtinu.

35. To teismo teigimu, iš Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkto negalima daryti išvados, kad visa informacija, kuri nebuvo viešai atskleista laikantis šio reglamento 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, turi būti laikoma viešai neatskleista. Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) nurodo, kad viešai neatskleista informacija gali būti atskleista kitu būdu nei pagal šį 17 straipsnį, įskaitant priemones, kurių imasi trečiosios šalys. Be to, Teisingumo Teismas dar nėra pateikęs gairių dėl reikalavimų, kurių turėtų būti laikomasi, kad informacija nebebūtų laikoma viešai neatskleista informacija.

36. Šiomis aplinkybėmis *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas), atsižvelgdamas į tai, kad jo sprendimas priklauso nuo Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkto ir 17 straipsnio nuostatų išaiškinimo, nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus, Teisingumo Teismo kanceliarijoje užregistruotus 2024 m. kovo 26 d.:

„1. Ar tam, kad būtų laikoma, jog informacija yra viešai atskleista, kaip tai suprantama pagal [Reglamento Nr. 596/2014] 7 straipsnio 1 dalies a punktą, ji turi būti viešai atskleista šio reglamento 17 straipsnyje nurodytu būdu?

[8] Apie 4 720 EUR.

[9] Apie 13 425 EUR.

2. Jeigu informaciją galima viešai atskleisti kitu būdu, į kokias aplinkybes reikėtų atsižvelgti nustatant, ar informacija turi būti laikoma viešai atskleista, kaip tai suprantama pagal [minėto reglamento] 7 straipsnio 1 dalies a punktą?“

37. Vykstant procesui Teisingumo Teisme OP, TK, Graikijos, Lenkijos ir Norvegijos vyriausybės bei Europos Komisija pateikė rašytines pastabas. Teisingumo Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 101 straipsnio 1 dalimi, paprašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikti paaiškinimų [10], kuriuos šis pateikė. Per posėdį, įvykusį 2025 m. balandžio 3 d., OP, TC, Graikijos ir Norvegijos vyriausybės bei Komisija buvo išklausyti bei atsakė į Teisingumo Teismo raštu ir žodžiu pateiktus klausimus.

IV. Vertinimas

38. Abu prejudiciniai klausimai yra susiję, nes pateikti iš esmės dėl informacijos „viešo atskleidimo“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, kriterijaus išaiškinimo.

A. Dėl pirmojo klausimo

39. Pirmuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar tam, kad informacija būtų laikoma „viešai atskleista“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, ji turi būti viešai atskleista, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 17 straipsnį.

40. Taigi reikia išnagrinėti ryšį tarp Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkto ir 17 straipsnio 1 dalies, pirmiausia sąvokos „viešas atskleidimas“, kuria atitinkamai grindžiamos šios nuostatos, apimtį [11].

41. Pirma, pagal Reglamento Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį emitentas privalo nedelsdamas „informuoti visuomenę“ apie viešai neatskleistą, tiesiogiai su juo susijusią informaciją, kad „visuomenė“ galėtų greitai ją visą gauti ir visiškai, teisingai ir laiku ją įvertinti. Tuo tikslu šioje nuostatoje, siejamoje su Įgyvendinimo reglamento 2016/1055 2 straipsnio 1 dalimi, nustatomos tokio viešo atskleidimo taisyklės.

42. Antra, informacijos, „kuri nėra atskleista viešai“, sąlyga – tai antroji iš keturių Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų sąlygų, kurios visos turi būti įvykdytos, kad ši informacija būtų laikoma „viešai neatskleista“. Tam ši informacija taip pat turi būti „konkretaus pobūdžio“, „tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau emitentų arba viena ar daugiau finansinių priemonių“ ir, „ją atskleidus viešai“, „turėti didelį poveikį tų finansinių priemonių kainoms ar su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių kainai“. Tokia viešai neatskleista informacija gali būti „prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 8 straipsnį, draudžiamos pagal šio

[10] Šie paaiškinimai buvo susiję, pirma, su OP ir TK nurodyta galimybe, kad perkančioji organizacija apie sprendimą skirti sutartį pranešė susidomėjimą šiuo konkursu išreiškusių asmenų elektroninio pašto adresais, antra, su šių asmenų tapatybe ir jų susidomėjimo konkursu priežastimis ir, trečia, su *Hybricon* pranešimo spaudai nulemtu viešu atskleidimu bei galimu perkančiosios organizacijos pranešimo spaudai paskelbimu pasibaigus konkursui ir, prireikus, jo paskelbimo laiku (taip pat žr. šios išvados 7 išnašą).

[11] Dėl to buvo labai daug ginčijamasi doktrinoje; žr. šios išvados 4 išnašą: Hansen, J. L., p. 194 ir 195; Gilotta, S., p. 634 ir paskesni; Klöhn, L., p. 714–719; Juan y Mateu, F., p. 117 ir paskesni; Hössl-Neumann, M., p. 53–58; Hössl-Neumann, M. ir Torggler, U., p. 62–65, ir Veil, R., p. 201.

reglamento 14 straipsnio a punktą, už kurią gali būti skiriama administracinė sankcija pagal šio reglamento 30 straipsnio 1 dalies a punktą ar net baudžiamoji sankcija pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkelta Direktyva 2014/57, dalykas.

43. Visos šalys pripažįsta, kad sąvokoje „viešai atskleista“ informacija nedaroma nuoroda į valstybių narių teisę. Vadinasi, tai yra savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri visose valstybėse narėse turi būti aiškinama vienodai [12].

44. Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkte nėra aiškios nuorodos į šio reglamento 17 straipsnio 1 dalį ir nenurodyta, kaip informacija gali būti „viešai atskleista“, kad būtų panaikintas jos neatskleistas pobūdis. Tai savaime reiškia, kad finansinių priemonių emitento taikomas konkretus viešai neatskleistos informacijos atskleidimo būdas, nurodytas šio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje, nėra vienintelis būdas viešai atskleisti atitinkamą informaciją.

45. Taip pat pažymėtina, jog vien to, kad minėtose nuostatose atitinkamai nurodoma informacija, kuri „atskleista viešai“, bei emitento pareiga ir priemonė „informuoti visuomenę“ apie viešai neatskleistą informaciją, nepakanka, kad būtų galima manyti, jog šios nuostatos turi būti aiškinamos vienodai. Priešingai, pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą viešo pobūdžio nebuvimas yra vienas iš „viešai neatskleistos“ informacijos *požymių*, o šio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje daroma prielaida, kad atskleistina informacija *jau* yra „viešai neatskleista“. Tai reiškia, kad šiose nuostatose vartojama viešo atskleidimo sąvoka nebūtinai turi tokią pačią reikšmę.

46. Tokį vertinimą patvirtina pažodinis, be kita ko, lingvistinis, taip pat kontekstinis ir teleologinis Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punkto ir 17 straipsnio aiškinimas.

47. Pirma, nors kai kurios šių nuostatų kalbinės versijos šiuo klausimu turi panašumo [13], vis dėlto kelios kalbinės versijos, įskaitant versiją švedų kalba, nėra panašios. Pastarosiose aiškiau skiriama informacija, kuri *(dar) nėra atskleista*, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, ir emitento atliekamas *(konkretus)* viešai neatskleistos informacijos *atskleidimo veiksmas*, kaip reikalaujama pagal šio reglamento 17 straipsnį [14].

48. Vis dėlto aiškinant Sąjungos teisės nuostatą negalima remtis tik vienoje iš jos kalbinių versijų vartojama formuluote arba teikti jai pirmenybę kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant

[12] Žr., be kita ko, 2022 m. lapkričio 15 d. Sprendimą *Senatsverwaltung für Inneres und Sport* (C-646/20, EU:C:2022:879, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), pagal kurį „tiek iš vienodo Sąjungos teisės taikymo reikalavimų, tiek iš lygybės principo matyti, kad, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu, kuriame ši nuostata yra, siekiamą tikslą“.

[13] Žr. versijas prancūzų kalba („*rendue publique*“ ir „*rend publiques*“) ir ispanų kalba („*no se haya hecho pública*“ ir „*hará pública*“).

[14] Pavyzdžiui, versijoje švedų kalba nurodyta: „*Information <…> som inte har offentliggjorts*“ ir „*informera allmänheten*“. Tas pats taikytina, be kita ko, versijoms vokiečių kalba („*nicht öffentlich bekannte Informationen*“ ir „*gibt der Öffentlichkeit <…> unverzüglich bekannt*“), anglų kalba („*information <…> which has not been made public*“ ir „*inform the public*“), italų kalba („*che non è stata resa pubblica*“ ir „*comunica al pubblico*“) ir portugalų kalba („*não tenha sido tornada pública*“ ir „*informa o público*“).

į visomis Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant įvairių kalbinių Sąjungos teisės akto versijų neatitikimų, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą sistemą ir tikslą [15].

49. Antra, kaip nurodyta Reglamento Nr. 596/2014 23 ir 24 konstatuojamosiose dalyse, šiuo reglamentu siekiama saugoti finansų rinkų vientisumą ir didinti *investuotojų pasitikėjimą*, kuris savo ruožtu grindžiamas garantija, kad investuotojams bus sudarytos vienodos sąlygos ir jie bus apsaugoti nuo netinkamo „viešai neatskleistos informacijos“ panaudojimo [16].

50. Šiuo tikslu Reglamente Nr. 596/2014 iš esmės nustatytos dvi papildomos priemonės. Pirma, pagal *represines nuostatas*, įtvirtintas šio reglamento 2 skyriuje „Viešai neatskleista informacija, prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas ir manipuliavimas rinka“, kuriame yra 7 straipsnio 1 dalies a punktas, už tam tikrą neteisėtą veiklą, laikomą „piktnaudžiavimu rinka“, taikoma administracinė arba baudžiamoji atsakomybė. Antra, pagal *prevencines nuostatas*, įtvirtintas šio reglamento 3 skyriuje „Informacijos atskleidimo reikalavimai“, nustatytos, be kita ko, atskleidimo ir informavimo pareigos, tenkančios pirmiausia vertybinių popierių emitentui, įskaitant šio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigą, siekiant užtikrinti, be kita ko, kad „visuomenė“ galėtų „greitai <…> gauti ir visiškai [įvertinti]“ „viešai neatskleist[ą] informacij[ą]“.

51. Taigi emitento pareiga pagal Reglamento Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį atskleisti tokią informaciją nėra priskirtina represinei priemonei, ja siekiama vien prevencinio tikslo. Šiuo tikslu šia nuostata, kartu su Įgyvendinimo reglamento 2016/1055 2 straipsnio 1 dalyje nurodytais reikalavimais, išsamiai reglamentuojama viešai neatskleistos informacijos atskleidimo tvarka, kurios turi laikytis emitentai, kad „kuo platesn[ė] visuomen[ė]“ [17] galėtų lengvai susipažinti su šia informacija, būtent dėl jos viešai neatskleisto pobūdžio, kuriuo ji pasižymi iki šio atskleidimo.

52. Represinėmis nuostatomis pagal Reglamento Nr. 596/2014 23 konstatuojamąją dalį, priešingai, siekiama bausti už „nesąžining[ą] pranašum[ą], įgyt[ą] dėl viešai neatskleistos informacijos ir kenkiant[į] apie tokią informaciją nežinantiems asmenims, todėl darant[į] žalą finansų rinkų vientisumui ir *investuotojų pasitikėjimui*“ [18]. Kitaip tariant, šis nesąžiningas pranašumas atsiranda dėl to, kad atitinkamas asmuo turi svarbios informacijos, leidžiančios priimti sprendimus dėl investavimo, kurios kiti, be kita ko, galimi investuotoji, neturi arba negali turėti [19].

53. Iš to darytina išvada, kad asmenų, su kuriais susiję atitinkamai Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktas ir 17 straipsnis, ratas nebūtinai yra tas pats. Iš tikrųjų pagal antrąją nuostatą, siejamą su Įgyvendinimo reglamento 2016/1055 2 straipsnio 1 dalimi, siekiama, kad (neabejotinai) viešai neatskleista informacija būtų atskleista *kuo platesnei visuomenei*, o pirmoji nuostata skirta nustatyti, ar esama

[15] Žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimą *Alo ir Osso* (C-443/14 ir C-444/14, EU:C:2016:127, 27 punktas) ir 2016 m. liepos 21 d. Sprendimą *EUIPO / Grau Ferrer* (C-597/14 P, EU:C:2016:579, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Šiuo klausimu taip pat žr. 2021 m. spalio 6 d. Sprendimą *Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), pagal kurį „<…> kiekviena Sąjungos teisės nuostata turi būti įvertinta atsižvelgiant į jos kontekstą ir aiškinama paisant šios teisės nuostatų visumos, jos tikslų ir raidos tuo metu, kai reikia taikyti tą nuostatą <…>“.

[16] Šiuo klausimu žr. mano išvadą byloje *Autorité des marchés financiers* (C-302/20, EU:C:2021:747, 1 punktas).

[17] Žr. Įgyvendinimo reglamento 2016/1055 2 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį; taip pat žr. Klöhn, L. (šios išvados 4 išnaša), p. 707.

[18] Išskirta mano.

[19] Šiuo klausimu žr. mano išvadą, pateiktą byloje *Autorité des marchés financiers* (C-302/20, EU:C:2021:747, 1 punktas). Dėl reglamentavimo, galiojusio prieš Reglamentą Nr. 596/2014, taip pat žr. 2007 m. gegužės 10 d. Sprendimą *Georgakis* (C-391/04, EU:C:2007:272, 38 punktas) ir 2009 m. gruodžio 23 d. Sprendimą *Spector Photo Group ir Van Raemdonck* (C-45/08, EU:C:2009:806, 47 ir 48 punktai).

tokios viešai neatskleistos informacijos, siekiant įvertinti asmens, kaltinamo „prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 8 straipsnio 1 dalį ir 14 straipsnio a punktą, t. y. nusikalstama veika, keliančią pavojų investuotojų pasitikėjimui, atsakomybę, prireikus – baudžiamąją.

54. Trečia, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktu siekiamą represinį tikslą, reikia manyti, kad sąvoka „viešai atskleista“ informacija, reiškianti, kad panaikinamas viešai neatskleistas aptariamos informacijos pobūdis, turi būti aiškinama siaurai, atsižvelgiant į šiuo reglamentu, pirmiausia jo represinėmis nuostatomis, siekiamus tikslus.

55. Šiuo klausimu primintina, kad tiek formaliai baudžiamoji sankcija, kaip antai skirta šioje byloje [20], tiek represinio pobūdžio administracinė sankcija, kurios maksimalus dydis atitinka tam tikrą griežtumo laipsnį, turi būti laikomos baudžiamosiomis, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48–50 straipsnius. Iš tikrųjų maksimalios administracinės sankcijos, skiriamos fiziniams ar juridiniams asmenims už prekybos vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija draudimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 14 straipsnio a punktą, pažeidimą, sumos, taip pat reikalavimo, kad ši suma būtų „iki trijų kartų didesnė nei padarius pažeidimą gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma“ [21], pakanka, kad tokios nuobaudos būtų kvalifikuojamos kaip baudžiamosios [22]. Taigi jomis siekiama ne tik atlyginti žalą, bet ir bausti už tam tikrus veiksmus [23]. Vadinasi, taikytinas ir principas „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“, įtvirtintas Chartijos 49 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje. Pagal šį principą reikalaujama, kad teisės aktuose būtų aiškiai apibrėžti pažeidimai ir už juos taikomos bausmės, tam, kad teisės subjektai iš atitinkamos nuostatos formuluotės ir prireikus iš teismų pateikto išaiškinimo galėtų žinoti, kurie veiksmai ar neveikimas užtraukia baudžiamąją atsakomybę [24].

56. Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į tai, kad pagal
Reglamento Nr. 596/2014 23 ir 24 konstatuojamąsias dalis visuomenė, saugoma taikant šiame reglamente nustatytas represines nuostatas, skiriasi nuo visuomenės, saugomos taikant jame nustatytas prevencines nustatas. Iš tikrųjų prevencinės nuostatos skirtos plačiajai visuomenei, siekiant jai pranešti apie viešai neatskleistos informacijos (kuri tokia jau pripažinta) buvimą, o represinės nuostatos – bausti už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kuri kenkia *investuotojų pasitikėjimui* (žr. šios išvados 49 ir 52 punktus).

57. Tikslas apsaugoti investuotojų pasitikėjimą grindžiamas, be kita ko, Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 4 dalimi, kurioje patikslinamas ketvirtasis sąvoką „viešai neatskleista informacija“ apibrėžiantis elementas, t. y. tikimybė, kad ji gali „turėti didelį poveikį finansinių priemonių <…> kainoms“. Iš tikrųjų tokia tikimybė yra tik tada, kai „*sumanus* investuotojas būtų linkęs pasinaudoti [tokia informacija] priimdamas sprendimus dėl

[20] Kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/57 1 straipsnio 1 dalį (žr. šios išvados 7 išnašą).

[21] Žr. Reglamento Nr. 596/2014 30 straipsnio 2 dalies h–j punktus.

[22] Pagal analogiją žr., be kita ko, 2023 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *Volkswagen Group Italia ir Volkswagen Aktiengesellschaft* (C-27/22, EU:C:2023:663, 45 ir paskesni punktai).

[23] Šiuo klausimu žr. 2021 m. birželio 22 d. Sprendimą *Latvijas Republikas Saeima (Baudos taškai)* (C-439/19, EU:C:2021:504, 89 punktas), 2023 m. gegužės 4 d. Sprendimą *MV-98* (C-97/21, EU:C:2023:371, 42 punktas) ir 2023 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *Volkswagen Group Italia ir Volkswagen Aktiengesellschaft* (C-27/22, EU:C:2023:663, 49 punktas).

[24] Šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimą *Rosneft* (C-72/15, EU:C:2017:236, 162 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), 2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *M.A.S. ir M.B.* (C-42/17, EU:C:2017:936, 56 punktas) ir 2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *Ministère public (Ekstrateritorinės sankcijos)* (C-906/19, EU:C:2021:715, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

investicijų“ [25]. Šiuo klausimu šio reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje patikslinama, kad „*apdairūs* investuotojai savo investicinius sprendimus grindžia jau turima informacija, t. y. *ex ante* informacija“ [26]. Be to, šioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad tokio investicinio sprendimo pagrįstumas vertinamas „atsižvelg[iant] į tikėtiną informacijos poveikį, turint omenyje visą emitento veiklą, informacijos šaltinio patikimumą ir kitus rinkos veiksnius, kurie gali tam tikromis aplinkybėmis paveikti finansines priemones“.

58. Vadinasi, jei kvalifikavimas viešai neatskleista informacija priklauso nuo *pagrįsto* hipotetinio investicinio sprendimo, kurį galima ja remiantis priimti, darytina išvada, kad visuomenė, saugoma pagal Reglamente Nr. 596/2014 nustatytas represines nuostatas, – tai *sumanūs* investuotojai.

59. Taigi Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktu siekiama įveikti įvairių *sumanių* investuotojų prieigos prie informacijos asimetriją [27]. Ir atvirkščiai, šis tikslas nesusijęs su nesumanių investuotojų, t. y. tų, kurie nesielgia taip, kaip elgtųsi sumanus investuotojas, ir neieško informacijos taip rūpestingai, kaip jis, remiantis šios išvados 56 punkte nurodytais kriterijais, apsauga.

60. Šiomis aplinkybėmis neatrodo pagrįsta atsakomybę, prireikus – baudžiamąją, už „prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija“, sieti su plačia aptariamos informacijos atskleidimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį, samprata. Iš tikrųjų pastaroji nuostata, siejama su Įgyvendinimo reglamento 2016/1055 2 straipsnio 1 dalimi, kitaip nei
Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktas, kuriame, be to, kalbant apie viešą atskleidimą, vartojama neigiama formuluotė („kuri nėra atskleista viešai“), yra skirta kuo platesnei visuomenei. Taip pat pažymėtina, kad šio reglamento 17 straipsnio 1 dalis nesusijusi su klausimu, ar šios plačios visuomenės nariai pasižymi tam tikromis savybėmis arba yra pakankamai rūpestingi, kad galėtų iš tikrųjų susipažinti su šia informacija. Mano nuomone, platus požiūris, grindžiamas plačia sąvokos „viešas atskleidimas“ samprata, neatitiktų nei poreikio siaurai aiškinti sąvoką „informacija, kuri nėra atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą, nei teisinio saugumo, kurio reikalaujama pagal principą „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ (žr. šios išvados 54 punktą).

61. Iš to išplaukia, kad informacija turi būti laikoma „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, kai ji yra žinoma arba prieinama *sumaniam* investuotojui, veikiančiam reikiamai rūpestingai, net jeigu ji dar nebuvo atskleista platesnei visuomenei, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 17 straipsnį.

62. Informacija, kuri nėra „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, neapibrėžiama vien tuo, kad ji nebuvo viešai atskleista, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 17 straipsnį; ji gali būti viešai atskleista ir kitais būdais [28].

63. Tai veda prie atsakymo į antrąjį klausimą.

[25] Išskirta mano. Taip pat žr., be kita ko, versijas anglų kalba („*information a reasonable investor would be likely to use as part of the basis of his or her investment decisions*“) ir vokiečių kalba („*Informationen <…>, die ein verständiger Anleger wahrscheinlich als Teil der Grundlage seiner Anlageentscheidungen nutzen würde*“).

[26] Išskirta mano.

[27] Šiuo klausimu taip pat žr. Hansen, J. L. (šios išvados 4 išnaša), p. 195.

[28] Šiuo klausimu taip pat žr. ESMA, *Questions and Answers on the Market Abuse Regulation*, 17-asis leidimas, atnaujinta 2022 m. lapkričio 15 d., p. 21, A5.10.

B. Dėl antrojo klausimo

1. Pirminės pastabos

64. Tuo atveju, jeigu informacija gali būti viešai atskleista kita forma nei numatyta Reglamento Nr. 596/2014 17 straipsnyje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, į kokias aplinkybes reikia atsižvelgti vertinant, ar aptariama informacija gali būti laikoma „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal
Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą.

65. Mano nuomone, į šį klausimą reikia atsakyti dviem etapais.

66. Pirma, reikia nustatyti viešo atskleidimo arba prieinamumo laipsnį, suinteresuotų asmenų požiūriu būtiną tam, kad informaciją būtų galima laikyti „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą (žr. 2 skirsnį).

67. Antra, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, kuriomis kilo ginčas pagrindinėje byloje, reikia patikslinti, kokiomis sąlygomis šis viešas atskleidimas arba prieinamumas gali išplaukti iš šios bylos aplinkybių (žr. 3 skirsnį).

2. Dėl informacijos viešo atskleidimo arba prieinamumo laipsnio, investuotojų požiūriu būtino tam, kad ją būtų galima laikyti „atskleista viešai“

68. Norint nustatyti suinteresuotų asmenų požiūriu būtiną informacijos viešo atskleidimo arba prieinamumo laipsnį, mano manymu, pirmiausia reikia vėl atsižvelgti į Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamus tikslus ir reikšmingą reglamentavimo kontekstą.

69. Pirma, primintinas šios išvados 50 ir paskesniuose punktuose išdėstytas vertinimas, kad informacija, kuri gali būti žinoma arba prieinama *sumaniam* investuotojui, turi būti laikoma „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Iš tikrųjų atsakymas į klausimą, ar potencialus investuotojas tikrai gali gauti atitinkamą informaciją, priklauso nuo tikslesnio jo savybių, nurodytų šios išvados 56–58 punktuose, apibūdinimo. Šiuo aspektu pažymėtina, kad, mano manymu, investuotojams, kurie nepasižymi šiomis savybėmis ir nėra reikiamai rūpestingi, netaikytina apsauga, atsižvelgiant į vienodų galimybių susipažinti su informacija tikslą siekiant užtikrinti investuotojams sąžiningos tarpusavio konkurencijos sąlygas finansų rinkose [29].

70. Antra, šį vertinimą patvirtina Reglamento Nr. 596/2014 28 konstatuojamoji dalis. Iš jos, be kita ko, matyti, kad „tyrimai ir vertinimai, atlikti remiantis viešai prieinamais duomenimis“, neturėtų būti laikomi viešai neatskleista informacija. Be to, „remiantis [vien] tokiu tyrimu ar vertinimu įvykdytas sandoris“ taip pat neturėtų būti laikomas naudojimusi viešai neatskleista informacija. Vis dėlto „ši informacija gali būti laikoma viešai neatskleista informacija, kai rinkoje šios informacijos paskelbimo arba sklaidos *pagrįstai* tikimasi ir tokiu paskelbimu ar sklaida prisidedama prie finansinių priemonių kainodaros proceso arba informacijoje pateikiama pripažinto rinkos apžvalgininko ar institucijos, kuri gali informuoti apie finansinių priemonių kainas, nuomonė“. Šioje konstatuojamojoje dalyje daroma išvada, jog „*tam, kad nustatytų*, ar jie

[29] Šiuo klausimu taip pat žr. Hansen, J. L. (šios išvados 4 išnaša), p. 195.

vykdytų prekybą remdamiesi viešai neatskleista informacija, rinkos dalyviai *turi įvertinti*, kiek informacija yra nevieša ir koks poveikis būtų daromas finansinėms priemonėms, jei jie vykdytų prekybą prieš atskleidžiant ar išplatinant informaciją“ [30].

71. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas mano, kad, viena vertus, informacija, kurią galima rasti atliekant paiešką viešųjų duomenų bazėje, iš esmės neturi būti laikoma viešai neatskleista informacija ir, kita vertus, rinkos dalyviai turi – reikiamai rūpestingai – išnagrinėti šios informacijos turinį ir galimą jos poveikį finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama. Tai reiškia, kad, priešingai, vien tai, jog informacija prieinama tik suinteresuotam asmeniui įdėjus tam tikrų pastangų ar atlikus paieškas, neleidžia atmesti „viešo“ informacijos pobūdžio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Atvirkščiai, mano manymu, viešas šios informacijos pobūdis priklauso nuo to, ar ir kokiomis sąlygomis suinteresuotas asmuo, kaip sumanus ir įprastai rūpestingas rinkos dalyvis, *iš tikrųjų* gali su ja susipažinti, kad įveiktų galimą potencialių investuotojų prieigos prie informacijos asimetriją, kurios Reglamentu Nr. 596/2014 siekiama išvengti.

72. Galiausiai, trečia, požiūrį, kad investuotojas, kuriam taikytina apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 596/2014, pirmiausia pagal jame nustatytas represines nuostatas, yra sumanus ir įprastai rūpestingas investuotojas, o ne plačioji visuomenė, netiesiogiai patvirtina šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies taikymo sritis *ratione personae*. Šioje nuostatoje skiriami įvairūs informaciją turintys asmenys, t. y. asmenys, turintys viešai neatskleistos informacijos, kuri gali būti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 1 dalį, dalykas.

73. Iš tikrųjų asmenų, turinčių viešai neatskleistos informacijos ir galinčių vykdyti tokią (draudžiamą) prekybą vertybiniais popieriais naudojantis tokia informacija, ratas, nurodytas Reglamento Nr. 596/2014 8 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose [31], t. y. vadinamųjų „pirminių“ tokios informacijos turinčių asmenų ratas, išplečiamas pagal šios 4 dalies antrą pastraipą, įtraukiant bet kurį kitą asmenį, turintį viešai neatskleistos informacijos, *„jeigu tam asmeniui žinoma ar turėtų būti žinoma, kad tai yra viešai neatskleista informacija*“, t. y. įtraukiant vadinamuosius „antrinius“ tokios informacijos turinčius asmenis [32]. Taigi, „pirminiai“ viešai neatskleistos informacijos turintys asmenys jos turi dėl tam tikros veiklos ar elgesio, kuris juos skiria nuo kitų investuotojų, o „antriniai“ tokios informacijos turintys asmenys tokiais laikomi tik tuo atveju, jei nustatoma, kad jie žinojo, jog tai yra viešai neatskleista informacija arba nepateisinamai to nežinojo, vadinasi, nebuvo rūpestingi.

74. Iš to darytina išvada, kad viešo atskleidimo arba prieinamumo laipsnis, leidžiantis laikyti informaciją „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal
Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, vertintinas sumanaus ir įprastai rūpestingo investuotojo požiūriu.

[30] Išskirta mano.

[31] T. y. bet kuris asmuo, kuris yra „emitento <…> administracinių, valdymo ar priežiūros organų narys“, turi „emitento <…> kapitalo dalį“, „galimybę susipažinti su [tokia] informacija vykdydamas profesines ar darbines pareigas“ arba dalyvauja „nusikalstamoje veikoje“.

[32] Išskirta mano. Doktrinoje tapo įprasta skirti „pirminius“ ir „antrinius“ tokios informacijos turinčius asmenis; žr., be kita ko, Hössl-Neumann, M. (šios išvados 4 išnaša), p. 51, ir Veil, R. (šios išvados 4 išnaša), p. 215, 78 punktas.

3. Dėl kriterijų ir šios bylos aplinkybių, į kuriuos atsižvelgtina siekiant nustatyti, ar informacija buvo „atskleista viešai“

75. Sąlygos, kuriomis taikant minėtus kriterijus galima nustatyti tariamai viešai neatskleistos informacijos viešą pobūdį, turi būti vertinamos atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes, kurių nagrinėjimas priklauso prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo kompetencijai ir atsakomybei. Mano nuomone, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir nekaltumo prezumpciją, atsižvelgiant į sunkias prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacijos konstatavimo pasekmes, reikia, kad atitiktį šiems kriterijams galėtų lengvai patikrinti tiek suinteresuoti asmenys, tiek valdžios institucijos ir teismai. Šiuo tikslu, kaip paaiškinta šios išvados 68–74 punktuose, pagal Sąjungos teisę reikalaujama remtis sumanaus ir įprastai rūpestingo investuotojo požiūriu. O tai, ar šie kriterijai tenkinami konkrečiu atveju, iš esmės turi nustatyti nacionalinės valdžios institucijos ir teismai.

76. Šiuo klausimu, priešingai nei teigia TK ir OP, manau, kad vien bet kurio investuotojo galimybės gauti informaciją, kuri pagal nacionalinės teisės aktus, susijusius su informacijos laisve, kaip antai TF arba Įstatymą dėl susipažinimo su informacija ir konfidencialumo, oficialiai priskiriama „viešai“, nes yra saugoma valdžios institucijų ir prieinama pateikus prašymą, nepakanka, kad ji būtų pripažinta „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Iš tikrųjų, kaip ir teisės susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001[33] atveju, viena vertus, norint pasinaudoti šia teise pagal TF 6 skyriaus 4 straipsnį reikia pateikti konkretų prašymą šioms institucijoms ir, kita vertus, šiam prašymui gali būti taikomos išimtys, pavyzdžiui, apribojimai ir kriterijai, susiję su konfidencialumo tvarka, nustatyta TF 2 skyriaus 2 straipsnyje, taip pat 19 skyriaus 3 straipsnio antroje pastraipoje ir Įstatymo dėl susipažinimo su informacija ir konfidencialumo 31 skyriaus 16 straipsnyje. Mano nuomone, šie apribojimai ir kriterijai gali prieštarauti tiek viešo atskleidimo sampratai pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą, tiek šiame reglamente nustatytomis represinėmis nuostatomis siekiamam tikslui apsaugoti investuotojų pasitikėjimą.

77. Be to, reikia atsižvelgti į konkrečias aplinkybes, kuriomis gali būti atskleista atitinkama informacija, kaip nagrinėjamu atveju – į tai, kad pagal 2016 m. Įstatymą Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų buvo priimtas ir paskelbtas sprendimas dėl viešojo pirkimo sutarties skyrimo. Tokioje situacijoje visi konkurso dalyviai ir asmenys, kurie pareiškė arba ketina pareikšti norą sužinoti jo rezultatus, sudaro atitinkamą ribotą visuomenės dalį, kurią galima laikyti reikiamai rūpestingai veikiančiais potencialiais investuotojais. Iš tikrųjų šie dalyviai ar asmenys yra ypač linkę investuoti atsižvelgdami į tokio konkurso rezultatus.

78. Atrodo, kad atitinkami Švedijos teisės aktai grindžiami tokia samprata, nes juose nustatyta, kad suinteresuotiems rinkos dalyviams informacija atskleidžiama dviem etapais. Viena vertus, pagal 2016 m. Įstatymo Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų 12 straipsnio pirmos pastraipos pirmą sakinį perkančioji organizacija turi nedelsdama raštu informuoti kandidatus ir konkurso dalyvius apie sprendimus dėl sutarties skyrimo arba preliminariosios sutarties sudarymo. Kita vertus, pagal šio įstatymo 19 skyriaus 7 straipsnio pirmą pastraipą ne vėliau kaip per 30 dienų nuo sutarties skyrimo arba preliminariosios sutarties sudarymo apie tokį sprendimą turi būti pranešta paskelbiant pranešimą, kuriame pateikiama informacija apie sutarties skyrimo procedūros rezultatus.

[33] 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

79. Mano nuomone, ribotas informacijos atskleidimas, kaip numatyta pagal 2016 m. Įstatymo Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų 12 skyriaus 12 straipsnio pirmą sakinį, kandidatams, konkurso dalyviams ir prireikus kitiems asmenims, pareiškusiems susidomėjimą konkurso rezultatais, iš esmės yra nepakankamas, kad aptariama informacija būtų laikoma „atskleista viešai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Kaip matyti iš šio įstatymo 19 skyriaus 7 straipsnio pirmos pastraipos, pats Švedijos teisės aktų leidėjas, atrodo, mano, kad yra ir kitų suinteresuotų asmenų, įskaitant tuos, kurie seka pranešimus apie konkurso rezultatus. Tokiomis aplinkybėmis asmenų, kurie apie sprendimą dėl sutarties skyrimo buvo nedelsiant informuoti prieš paskelbiant tokį pranešimą, ratas netgi galėtų būti laikomas „antriniais asmenimis“ pagal šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, galinčiais (mėginti) vykdyti prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 14 straipsnio a arba c punktus. Taigi net darant prielaidą, kad tuo pačiu metu, kai sprendimas dėl sutarties skyrimo buvo išsiųstas penkioms suinteresuotoms bendrovėms, apie jį buvo pranešta dar 22 asmenims, pareiškusiems susidomėjimą konkurso rezultatais (o tai, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ir šalių nurodyta informacija, nėra įrodyta), informacijos „atskleidimo viešai“ sąlyga, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą, nebūtinai būtų įvykdyta.

80. Priešingai, konkurso rezultatų paskelbimo pranešimu pagal 2016 m. Įstatymo Nr. 1145 dėl viešųjų pirkimų 19 skyriaus 7 straipsnio pirmą pastraipą, mano nuomone, visiškai pakanka sumaniam ir įprastai rūpestingam investuotojui informuoti. Iš tikrųjų toks suinteresuotas investuotojas gali reguliariai sekti tokius pranešimus, galinčius turėti įtakos jo sprendimams dėl investavimo. Toks požiūris, mano manymu, suderinamas su teise į gynybą ir nekaltumo prezumpcija, įtvirtintomis Chartijos 48 straipsnyje, nes leidžia tiek valdžios institucijoms ir teismams, tiek potencialiai suinteresuotiems asmenims, kuriems gali būti taikoma atsakomybė, prireikus – baudžiamoji[34], nustatyti, ar atitinkamas atskleidimo veiksmas pasiekė reikiamą viešo atskleidimo laipsnį.

81. Toks vertinimas neturi įtakos tam, ar ir kiek tokio pranešimo paskelbimas atitinka ir emitentui nustatytus informacijos atskleidimo pagal Reglamento Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį reikalavimus, pirmiausia reikalavimą informaciją paskelbti greitai ir išsamiai; nagrinėjamu atveju šio klausimo spręsti nereikia. Tas pats taikytina ir klausimui, ar 2018 m. gegužės 14 d. *Hybricon* pranešimas spaudai, paskelbtas po tariamai įvykdytos prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, atitiko šiuos reikalavimus ar bent jau lėmė tai, kad atskleista informacija prarado viešai neatskleistos informacijos, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą, pobūdį. Vis dėlto atskleidimo, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 17 straipsnio 1 dalį, pakanka, kad būtų įvykdytas viešo atskleidimo reikalavimas, nustatytas to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punkte.

82. Bet kuriuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, turi patikrinti, ar tariamos prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija metu buvo pasiektas sumanaus ir įprastai rūpestingo investuotojo požiūriu būtinas viešo atskleidimo, kaip tai suprantama pagal
Reglamento Nr. 596/2014 7 straipsnio 1 dalies a punktą, laipsnis.

[34] Šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 23 d. Sprendimą *Spector Photo Group ir Van Raemdonck* (C-45/08, EU:C:2009:806, 43 ir paskesni punktai bei juose nurodyta jurisprudencija).

V. Išvada

83. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti *Högsta domstolen* (Aukščiausiasis Teismas, Švedija):

2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB, 7 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip:

1. Tam, kad informacija būtų laikoma „viešai atskleista“, nebūtina, kad ji būtų atskleista pagal šio reglamento 17 straipsnį.

2. Informacija laikoma „atskleista viešai“, kai ji yra žinoma arba prieinama sumaniam ir įprastai rūpestingam investuotojui, atsižvelgiant į konkrečiu atveju susiklosčiusias aplinkybes ir atitinkamas jos atskleidimą reglamentuojančias taisykles, kaip antai taikomas viešųjų pirkimų srityje. Aplinkybes, kuriomis konkrečiu atveju turi būti pripažintas toks žinojimas arba prieinamumas, įvertina nacionalinės valdžios institucijos ir teismai.